

ningsfulde debat – at jeg bliver nødt til at afbryde forhandlingen og udsætte mødet på nuværende tidspunkt. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne give en undskyldning til udenrigsministeren og til ordførerne for, at jeg som CD's ordfører ikke var til stede under debatten. Jeg skal ikke forklare hvorfor. Ingen her er i tvivl om, at det er, fordi jeg skulle være pligtopfyldende andetsteds.

Nu har jeg så bedt om ordet alligevel af flere grunde, dels for at trække udenrigsministerens bestigelse af talerstolen lidt ud, så nogle flere af ordførerne og medlemmerne kan komme til stede – det vil hans svartale sikkert kunne fortjene – dels fordi det ikke passer os godt i CD, hvis en debat om udenrigspolitik ikke har bare en lille smule medvirken fra vor side.

Jeg har ikke noget nyt at meddele. Desværre kender jeg jo ikke disse udmærkede ordførertaler, der er holdt. Når jeg siger, at jeg ikke har noget nyt at meddele, så er det altså ud over, at vi henviser til og henholder os til udenrigsministerens besvarelse af forespørgslen, som vi er helt fornøjede med.

Jeg sagde lige, at vi gerne vil være med, når der debatteres udenrigspolitik. Det hindrer ikke, at jeg synes, at denne forespørgsel er – for at sige det høfligt og kollegialt – aldeles overflødig. Det er kun godt et års tid siden, at vi havde den samme sag på dagsordenen, og nok går verden stærkt, men der er ikke indtrådt noget, som kunne få forespørgerne til at tro, at der ville komme nye og andre signaler eller meldinger. Derfor ved de godt, at det vil de ikke få noget ud af andet end at bruge nogle timer, og det har man selvfølgelig lov til.

Jeg skal dog lige gøre den bemærkning til hr. Keld Albrechtsen, der er ordfører for forespørgerne, og som i sin første tale her i debatten, da jeg endnu kunne være til stede, fik sagt noget om, at han og hans parti arbejder hårdt på, at vore børn skal kunne leve i en fredelig verden. Det er jo et stort og smukt mål at sætte sig, ikke

mindst for så ung en mand som min kollega hr. Keld Albrechtsen, som kan få nogle stykker endnu, og hvad enten det så er dem, han måtte have, eller dem, han måtte få, må jeg nok sige, at det kalder minder frem om salig premierminister Neville Chamberlain, da han i 1938 efter Münchenmødet udråbte: »Fred i vor tid!«

Jeg frakender simpelt hen samtlige mine kolleger og medmennesker i øvrigt muligheden for at sikre, at vore børn i et for dem forhåbentlig langt liv skal kunne leve i fred. Sådan er verden ikke indrettet, simpelt hen fordi menneskene ikke er indrettede sådan, at man kan garantere sådan noget århundreder, årtier eller bare kvarterer frem i tiden.

Jeg kunne så bruge resten af mine 10 minutter til at begynde på at forklare, hvorfor CD umuligt kan stemme for den foreslåede dagsorden. Den er næsten fra A til Z i strid med, hvad vi synes er fornuftig NATO-politik og fornuftig udenrigs- og sikkerhedspolitik, og derfor hører vi altså til det flertal af partier, som om en lille stund vil nedstemme denne dagsorden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker hr. Arne Melchior mange gange for den overvældende interesse for mine familieforhold. Selvfølgelig har det betydning for mig, at min datter kan komme til at leve i en fredelig verden også efter min tid, og jeg er godt klar over, at det rejser enorme vanskeligheder. Det er derfor, at Enhedslisten har taget initiativ til debatten, som jeg så desværre kan forstå at hr. Melchior finder overflødig.

Der er to spørgsmål, hvor jeg synes, hr. Melchior tager fejl. Det ene er hr. Melchiors påstand om, at der ikke er sket noget, siden vi sidste gang havde en NATO-udvidelsesdebat her i Folketinget – som jeg husker det, var det i december 1994.

Der er jo sket meget. Det er sket det, at NATO's udvidelsesplaner er konkretiseret bl.a. ved disse tanker om baltiske korps osv., og Ruslands ganske sikre reaktion på NATO-udvidelsen ligger også mere og mere klar. Derfor vil jeg anfægte den påstand, som hr. Melchior kommer med: at der ikke er sket noget.

Der er også sket noget i diskussionerne i USA og i Vesteuropa, hvor flere og flere – både socialdemokratiske, socialistiske og borgerlige politikere og også eksperter, videnskabsfolk osv. – begynder at sætte spørgsmålstegn ved fornuften i NATO-udvidelsen. Så der er sket meget.